

unei piese nu e repetabilă, ci înlocuită cu alta, îmbogățită cu noi valențe expresive și semantice; fiecare etapă are chipul ei unic, inconfundabil.

În partea a doua a programului, orchestra dirijată de Gabriel Bebeșlea a prezentat o creație valoroasă a compozitorului Serghei Rahmaninov: *Dansurile simfonice op. 45*. Interpretarea plină de fantezie și elan a artiștilor de pe scenă a entuziasmat publicul. Sub bagheta inspirată a dirijorului, orchestra a realizat tablouri muzicale contrastante, a evocat original particularitățile specifice ale dansurilor, a evidențiat amploarea și echilibrul formei și bogăția inspirației compozitorului; mai presus de toate, a evidențiat într-o manieră cuceritoare tematica variată, extrem de ofertantă ce poartă aceeași amprentă personală, unificatoare a lui Rahmaninov. Versiunea propusă de dirijor - remarcabilă prin originalitate, insolit și ingenioase asocieri imagistice -, a cucerit în egală măsură orchestra și publicul. Am admirat eleganța, eficacitatea și rafinamentul prestației dirijorale, care stau mărturie pentru talentul, profesionalismul și dăruirea artistului. Gabriel Bebeșlea a redat cu măiestrie caracterul specific al fiecărei mișcări în parte, punând accent pe latura expresivă și pregnanța ritmică, a creat imagini pline de culoare și pitoresc, precum și o gamă variată de stări sufletești, situate între generozitate și entuziasm, eroism și lirism cuceritor. O mențiune specială trebuie acordată nivelului artistic înalt al instrumentiștilor ce alcătuiesc Orchestra Națională Radio; pe parcursul întregii manifestări muzicale, aceștia au demonstrat profesionalism, maturitate, concentrare și dăruire. Publicul nu mai pricepea mai multe voci distincte, ci una singură - orchestra -, o minunată *forma dicendi*. Dirijorul Gabriel Bebeșlea este adeptul unui stil ce postulează sub diversitatea eurilor (instrumentiștilor), un singur eu și sub diversitatea clipelor, un timp universal. Concertul de la Sala Radio constituie un model de artă interpretativă și viziune estetică de cel mai înalt nivel, ce merită să fie integrat în categoria evenimentelor muzicale ale anului 2017.

Andrei Gocan

Carmen MANEA

Concert simfonic la Sala Radio

În 25 octombrie ac, Orchestra de Cameră Radio, dirijată de Andrei Gocan a susținut un concert simfonic în care a prezentat câteva creații valoroase ale repertoriului universal. Solistul serii a fost apreciatul pianist Horia Mihail, un interpret polivalent, care surprinde de fiecare dată prin versiunile originale, pline de prospețime și creativitate pe care le realizează. În deschiderea programului am ascultat Suita simfonică *Mormântul lui Couperin, M 68a* de Maurice Ravel, lucrare originală, plină de fantezie și culoare. Sub bagheta inspirată a dirijorului Andrei Gocan, orchestra a realizat patru tablouri muzicale contrastante, corespunzând celor patru mișcări ale suitei. Am admirat rafinamentul, frumusețea ornamentației și ingeniozitatea discursului muzical din *Preludiu*, noblețea expresivă și caracterul dansant din *Forlana*, simplitatea și melancolia evocată în *Menuet*, ca și pregnanța ritmică și vivacitatea *Rigodon*-ului. A urmat *Concertul nr. 2 în Si bemol major op. 19 pentru pian și orchestră* de Ludwig van Beethoven, în care Horia Mihail s-a aflat în postură solistică; la mai bine de 2 secole de când a fost scrisă, această creație de anvergură instrumentală, plină de optimism și candoare

fascinează interpreții și publicul de pretutindeni. Versiunea plină de luminozitate și noblețe oferită de pianistul Horia Mihail a entuziasmat publicul. Dacă în I mișcare, *Allegro con brio*, interpretul a impresionat prin virtuozitate, elan sentimental și bogăție expresivă, în mișcarea a II-a *Adagio*, artistul a reliefat cu multă sensibilitate și dăruire frumusețea discursului muzical; în rondo-ul final, *Molto allegro*, a realizat un caleidoscop cuceritor de imagini și stări sufletești caracterizate prin vervă, grație și optimism. Am admirat remarcabilul simț al frazării, rafinamentul tușeului, expresia poetică specific beethoveniană, integrarea armonioasă a detaliilor în arhitectura lucrării; dincolo de sonoritatea particulară, interpretările sale au darul de a revela laturi temperamentale puternice și o spectaculoasă combustie interioară. La realizarea performanței artistice au contribuit semnificativ dirijorul și orchestra, care au reușit să valorifice bogăția expresivă și să susțină demersul solistic. La bis, Horia Mihail a interpretat *Visare* de Robert Schumann, miniatură plină de poezie și de rafinament care a evidențiat plenar măiestria artei sale pianistice.

În partea a doua a programului au fost prezentate două lucrări valoroase din repertoriul simfonic. În *Serenada pentru orchestră de coarde op. 20* de Edward Elgar, dirijorul Andrei Gocan a reușit să contureze cu multă subtilitate trăsăturile caracteristice ale acestei bijuterii muzicale. Pe întreaga desfășurare a lucrării, de la *Allegro piacevole*, la *Larghetto* și în finalul *Allegretto*, dirijorul a urmărit să reliefeze melodicitatea și rafinamentul sonor, profunzimea expresivă și complexitatea discursului muzical. Prestația sa convingătoare de la Sala Radio a confirmat calitățile personalității artistice, precum și experiența dobândită prin studiile făcute la Academia Regală din Londra și la Conservatorul din Paris, precum și în concertele de pe scenele mondiale și românești. În încheierea

programului, a fost interpretată *Suita cehă în Re major, op. 39, B. 93* de Antonin Dvorák, creație remarcabilă prin varietatea paletelor sonore și expresive, prin pregnanța ritmică și caracterul antrenant. Cu mult aplomb, cu eleganță și dăruire, muzicienii au conferit un plus de strălucire, de dinamism, de subtilitate și de culoare partiturii. Publicul a admirat eficacitatea și eleganța gesticii dirijorului, care a reușit să polarizeze atenția orchestrei, să valorifice calitatea sonoră și omogenitatea partidelor de coarde, dar și timbralitatea specifică a instrumentelor de suflat. Remarcabil prin claritate, sinceritate și ingenioase asociații imagistice, concertul de la Sala Radio ne-a amintit cuvintele lui Mircea Eliade: "Nimic nu poate dura până nu i se oferă un suflet".

Carmen MANEA

Orchestra Simfonică Radio

Îndeobște Studioul Mihail Jora este destul de aglomerat în serile de vineri când au loc concertele Orchestrei Simfonice Radio, dar atunci când absolut toate locurile sunt vândute și pe la casierie se mai așteaptă vreo minune pentru procurarea unui bilet, cu siguranță are loc un eveniment deosebit. Într-adevăr, atunci când au fost anunțate *Concertul de Beethoven în interpretarea lui Alexandru Tomescu și Simfonia a III-a "cu orgă"* de Saint Saëns, toate dirijate de binecunoscutul șef de orchestră și organist Nicolae Moldoveanu, sala a fost plină până la refuz. O eleganță și o atmosferă distinsă au învăluit foaierele și sala în așteptarea celor patru lovituri de timpane care vestesc începutul olimpianului Concert în Re pe care Beethoven l-a terminat în